

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Feria. ij. infra octa. Penteco. Textus euange. Joa[n]. ca. iij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Fe. II. infra octāas Penteco.

seductōis. Uelc̄ ar̄ iqt̄ ad cor Jude vt me p̄dat. z ad cor iudeoz vt me crucifigat (z i me non bz q̄c̄q̄) q; vt dr Bern. Pctm̄ ch̄i neḡ p̄traxit neḡ p̄misit. Sz qre moriebat̄ si n̄ habebat pctm̄: cū pea pcti sit mort̄. Ad hec r̄ndet̄ ipe d. (Sz) supple mort̄: (vt coḡit̄ m̄ds) ly vt ita te p̄secutue et n̄ causalit̄. Nō em̄ h̄ sine moriebat̄ vt id sc̄rem̄ sed eo moriente p̄ pctō alioz p̄nt̄ hoc sc̄ulm̄? (q; diligo p̄rem) cui vsq; ad mortē obedio (et sc̄ur mandarū dedit̄ m̄t̄i pas) vt. i. p̄ salute pctōz mort̄ (sic facio) In q̄ nobis reliqt̄ obedier̄te docum̄tu: ad qd̄ sp̄ debeamus insp̄cere: Juxta illud Hebre. xij. Asp̄ctam̄ in auctorez̄ fidei. z p̄sumato rē Jesū: qui p̄posito sibi gaudio sustinuit cruce: p̄fusione p̄empta.

Doralit̄ ar̄ sc̄edū ē q; ch̄is postq̄ dixerat sp̄m̄ sc̄m̄ m̄t̄endū discipul̄: stari subdit̄: Pacē relinq̄ vobis: ad significādu q; in h̄ m̄do nō est vera pax: nisi hoibz bone voluntar̄. q; s̄. habet̄ sp̄m̄ sc̄m̄. Sz istā pacē z solatōnē nō possunt recipere habētes mundanā. Jo. xij. Spiritum p̄tatis: que m̄ds nō p̄ accipe. i. amaro res m̄d̄. Ratio: quia vt dr. j. Joan. ij. Qd̄ qd̄ in m̄do est: p̄cupia carnis ē: aut p̄cupia ocl̄oz: aut supbia vite. Ita aut̄ tria peccata. s̄. luxuria: auaricia: z superbia impediūt solatōnē sp̄s̄cti: sicut Chry. sup̄ Mat. ost̄dit̄ per tria exēpla P̄lmū est: q; leo nō mouet̄ ad aspectū herbaz̄ seu p̄tati viretis: z silr̄ habētes cor̄ aniale p̄ lasciuā non appetunt herbaz̄ viretes. i. sp̄uales amēntates: s̄. voluptates. j. Coz. ij. Anialis hō nō pct̄ p̄t ea q̄ sunt sp̄it̄ del̄. Sc̄dm̄ est: q; la p̄s cadente pluua balneat̄ quidē a foris: sed int̄ arid̄ manet: z silr̄ habentes cor̄ duz p̄ supbia: sp̄it̄ sc̄rō intrinsec̄us nō irrigant̄. Ber. Quedā supbia iuenta est in me z dñs declinauit in ira a seruo suo. z ad lachrymas nō p̄pungor̄. Hec ille. Tertū: q; si vast̄ pl̄o aceto i fundat̄ gurra mellis: p̄ditur mel z acētū nō vulcorat̄. z silr̄ habētes cor̄ acerbu z auaricia que m̄tras facit̄ acerbitates in adq̄rendo z p̄seruando: n̄ sentiūt̄ dulcedine mellis. i. consolatōnē sp̄s̄cti.

Aug. sup̄ illud Psalm̄. Diligite dom̄m̄ num omnes sancti eius. Diligite non diligere mundū: vt discatis diligere deū. Auertere vt conuertaris. Funde vt implearis. Hec ille.

Feria. ij. infra octa. Penteco.

Textus euange. Joā. ca. iij.

Sic deus dilexit mundū vt fillū suū vnigenitū daret: vt om̄is q̄ credit in eū nō pereat: sed habeat̄ beat̄vitā eternā. Non em̄ misit deus fillū suū in mundū vt iudicet mundū: sed vt saluet̄ mundus p̄ ipsum. Qui credit in eū nō iudicatur. Qui aut̄ nō credit iam iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hoc est aut̄ iudiciū quia lux venit in mundū: z dilexerūt homines magis tenebras q̄ lucem. Erant em̄ eorum mala opera. Om̄is em̄ qui male agit odit lucem: et nō venit ad lucem: vt nō arguantur opa eius. Qui facit veritates venit ad lucem: vt manifestetur opera eius: quia ideo sunt facta.

Sic deus dilexit mundū vt fillū suū vnigenitū daret zc. Jo. iij. In p̄nti euange/ llo tangunt̄ tria puncta: q̄ sūt Conditor̄ benignitas/ Hom̄inis malignitas/ z Dalignitatis causalitas. Quārū ad p̄mū tangit̄ magna dī benignitas: qui fillū suū dedit̄ morti p̄ m̄do. i. hoie. Hāc aut̄ benignitatē ch̄is postq̄ se dixerat exaltādū. i. i cruce mortuz ne q̄s m̄traret̄ de morte ei? Intro ducit̄ dices (Sic de? dilexit mundū). i. hoiem fm̄ Chry. q̄ dicit̄ minor mundus (vt fillum) naturalē: nō adoptiuū (suū)

E

nō allentū (vnlgentū) in q̄ ex p̄cānti ro-
tus erat amor p̄is nō d̄uſus i plures
filios (daret) b̄bere ſine p̄cedēt merito
p̄digno. vt pr̄z p̄ f. Tho. ſij. q. xxiij. di. j.
z ſine ſpe remuneratiōis. De^o ei n̄ agit
ad adq̄rendū ſibi: ſed ad cōſcandū alijs
Secus d̄ hoie q̄ ſp̄ p̄ncipalr vel ſecūda-
rio i ſuo ope intēdit aliqd̄ bonū adq̄re-
re. Jō vt d̄r Aulcē. ſol^o d̄l actio eſt me-
re liberalis (daret) inq̄ in p̄ctū. in exem-
plū: z i p̄miū. Notar aut̄ h̄ ſctūs Tho.
q̄ amor dei q̄ ē cā oim bonoz n̄roz ē ma-
gnus ex q̄ruoz. P̄rio ex p̄ſona amār: q̄
eſt de^o infinit^o z immēſus. Sc̄do ex cō-
ditiōe amari. i. hois: q̄ eſt mundan^o cor-
pore z affectu exiſtēs i p̄ctis. Tertio ex
magnitudine doni: q̄ filiū ſuum vnlgent
tū dedit. Quarto ex magnitudine fruct^o
q̄ vt habeam^o vitā etnā. Sz eſt h̄ du-
plex q̄ſtio. P̄ria quō fili^o d̄i dari potu-
erit i morte cū ſit d̄s: Ad h̄ d̄r Tho. q̄
cū i ch̄o ſit vna p̄ſona ſubſiſtēs i d̄iua
z hūana natura: eadē ſuit p̄ſona hois et
dei. Et ideo q̄ ſūt d̄iſiſtēt̄ attribūit
homi: z q̄ hūanitat^o deo: rōne idēitat^o
ſuppoſiti. Vñ vere d̄icim^o q̄ fili^o hois
deſcēdit de celo: z q̄ fili^o dei mortu^o ē.
Dedit at̄ eū pater ad mortē ſz f. Tho.
inq̄ntū dedit ei volūtātē partēdi. Et h̄
dupl^r inq̄r. P̄rio q̄ inq̄ntū de^o habuit
ab eterno voluntatē partēdi a p̄e. Et ſe-
cūdo: q̄ inq̄ntū homo iſpirata eſt a deo
anie ch̄iſti voluntas mortēdi p̄ nobis.
Alia queſtio ē. Vtrū de^o plus hoiez q̄
ch̄im d̄lexerit: quē p̄ hoib^o tradidit ad
mortē: Ad h̄ d̄ic ſctūs Tho. j. p̄e. q. xx
q̄ de^o plus ch̄im q̄ totū vniuerſum d̄i-
ligit: q̄ vult ei maſus bonū. ſ. eſſe verū
deū. Neq̄ ei^o excellentē aliqd̄ deperit
ex h̄ q̄ in mortē tradit^o eſt: imo ex h̄ eſſe
ctus eſt victor gl̄oſus. Et videt̄ intēde-
re ſctūs Tho. q̄ ſi tra de^o ch̄im p̄ hoib^o
tradidit ſic nobis tradit̄ b̄uta: q̄. ſ.
nullū eis bonū puenit ex hoc q̄ eis vri-
mur: ch̄is fuiſſet minoris p̄c̄ij q̄ genus
humanū (Et ois q̄ credit in ip̄m) nō d̄r:
vt ois q̄ credit ei vel eū: ſed in eū ſine in-
ip̄m: ad qd̄ nō ſuffic̄ fides: ſz opr̄z ad eſſe
mortū in deū: vt pr̄z. ij. q. ij. (Nō per-
at) id eſt fruſtre ſuo fine ad quē eſt fa-

ctus a deo (ſed habeat vitam eternā) q̄
eſt finis eius. (Nō em̄ miſit deus filiu^o
ſuum in mundū) q̄ntum ad aduentū in
carnem (vt iudicet mundū) Sed p̄tra.
Nā in iudiciū ego veni: Joan. ix. Ad h̄
d̄ic ſctūs Tho. q̄ cū duplex ſit iudiciū
ſz diſcretiōis: z cōdemnatiōis. Filius
dei in primo aduentu venit in iudiciū
diſcretiōis: quia tūc ſunt homines diſcre-
ti quibusdā obceccatis: et quibusdā gr̄e
lumine illuminatis: nō aut̄ in iudiciū
cōdemnatiōis (Sed vt ſaluet mund^o p̄
ip̄m) q̄ntum in ſe eſt. Aug. Quare ſal-
uator dicit^o eſt mūd̄ n̄lſi vt ſaluet mōm
Ergo q̄ntū in mēſco eſt: ſanare venit
egrorū. Jp̄e ſe interimit q̄ p̄cepta med̄i
ei ſeruare p̄remnit. Hec ille.
Quantū ad ſc̄dm d̄i (Qui credit in
eū) z nō ſolū ei vl^o eū (nō iudicat). ſ. non
p̄denabit̄ ſm Aulcui. Et h̄ intelligit̄
d̄icō p̄denatiōis: ſecus iudiciū diſcuſſi-
onis. Diſcutient̄ ei fideles mediocriter
boni z mediocriter mali. Quidā tñ be-
retici ex h̄ z ex illo Dar. vl. Qui credit
derit z baptiſat^o fuerit ſalu^o erit: d̄icet
rūt nullū fidelē etnallē d̄anandū. Sed
ſm h̄ etiā demōes ſaluarent. q̄ credunt
z p̄remiſcūt. Jaco. ij. Eſt q̄ h̄ ſmo d̄ ſi
de vſua. Intelligunt̄ q̄ p̄dicā de crede-
te in deū. i. cū fide formata. Aſſumunt
aut̄ ſm f. Tho. z aliud fundamētū. ſ. p̄
ba Ap̄t. j. Ad Cor. ſij. Fundamētū
aliū nemo p̄r ponere. Et ibidē. Si cui^o
opus arſerit: t̄pe qd̄ ſalu^o erit. ſic tñ q̄ſt
p̄ ignē. Dicit̄ q̄ q̄ ſaluant̄ fidelē fundamē-
tū l̄z purgēt̄ igne. Sz ſolū i^o q̄ d̄e: q̄
fides iſormis nō ē fundamētū ſalutis.
(Qui at̄ nō credit̄ tā iudicat^o?) vel ſm
meritū p̄iſz iniuſtitiē: vl^o ſm diuina p̄
ſclērtā. Aug. Nondū apparuit iudiciū:
ſed tā factū ē iudiciū. Non em̄ d̄ns q̄
ſunt et^o: nouit q̄ p̄tineāt ad corōnā: et q̄
p̄maneāt ad flammā. Hec ille. Vt ſm
Ch̄yſ. dicit̄ iudicat^o talis: q̄ hoc pluz
qd̄ eſt eſſe extra lumē fidelē magnū ſup̄
p̄licū eſt. Vel vt idē dicit^o: eſt iudicat^o:
quia habet vnde iuſte iudicetur: ſicut
Adam ea die qua de ct̄bo vetro manū
ducauit mortu^o eſt. Et hoc eſt eſſe iudic-
catū ſm p̄ſentē iuſtitiā. Vel ſm B̄eg.

Feria. II. infra octa. pente.

z Chry. dicit iudicari: qz habz manifestā
cām dānatiōis: ideoqz in iudicio nō dis
cutiet cū parenter exiderit a salute ad
quā nō nisi p̄ chīm venit. Ideo subdit.
(qz nō credit in noīe vngenti filij dei)
Alchut. In h̄ em̄ solo nomie est salus.
Hec ille. S; cōtra: qz puuli cū baptis
mo decederes neqz crediderit neqz iudi
cati sunt. Ad hoc dicit Aug. li. de bap.
par. qz tales p̄ sacri p̄rite z r̄nsonē offe
rentiū cōputant in numero credentiū.
Sec̄ vt ait de puulis nō baptizatis. qz
in nūero sūt nō credentiū. Deū fm̄ Al
chut. reddidit causā qre iustū sit tale iudi
ciū: cū dicit. (Hoc est autē iudiciū). i. ista ē
cā iudiciū. vel ex h̄ apparet qz iuste infi
deles z ip̄ iudicant. Vel h̄ est iudiciū:
.i. cā maioris cōdenatiōis: ingritudo. i.
hoim ad deū. (qz lux). i. sp̄e chīs s; Be
dam (venit in mūdū). i. ad hoies. ita qz
eā q̄rere nō habuerit. vt dicit Chry. (Et
dilexerūt hoies magis tenebras). i. p̄cā
fm̄ Bedā. q̄ iō tenebre dicunt. vel quia
ois mal̄ ignorās est in eligibilib; p̄cula
ri. v̄l qz male opantes q̄runt in tenebr;
.i. in occulto opari z latere coiter. vel qz
ad efnales tenebras ducūt (q̄ lucē). i.
chīm. Ex q̄ p̄z qz inexcusabiles sūt. Nā
sic dicit Chry. Qui in absentia lucē: qz. s.
nō hz noticiā chī: in tenebris residet a
liq̄ mō excusabilis est. q̄ vero in p̄sentia
lucis heret tenebris: nullo mō. Beda.
Doralit̄ etiā illi magis tenebras: q̄
lucē dīligūt: q̄ suos p̄dicatores bñ dīcē
res odijs et detractōib; insequūtur.
Hec ille. Quantū ad tertiū tangit
hui; tante ingritudis causā fm̄ Be. cū
dicit. (Erāt em̄ eoz) s; hoim aliq̄z (ma
la opa) Habuisse tñ mala opa nō fuit
sufficiēs causā fugiēdi a chō. Nā qdaz
habētes mala opa chō occurrerūt. pu
ta publicani z pctōres. Sed fuit hec oc
casio z sufficiēs causā fuit habuisse intē
tionez p̄seuerādī in eis. Chry. Nullus
v̄tqz eligit in errore vitēs ad fidem ve
nīre. nisi pus iscr̄ibat sibi p̄i v̄trā rectā.
Hec ille. Sed nō v̄t qz oēs infideles ha
beāt mala opa. qz Caro z p̄tes p̄bi opa
et s; p̄rite. Ad h̄ dicit Chry. vt allegat s.

Tho. qz aliq̄ operant bene / ex naturall
dispositiōe: s; qui nō impugnant cō
cupiscētia. Alij autē ex p̄rite. i. q̄ impu
gnant. z h̄ est p̄ritū fidelitū. Vel p̄t dī
cti fm̄ s. Tho. qz licz infideles facerent
bona / nō tamē p̄ritis amore: s; p̄ inane
glīam. Et non opabant oīa opa bona:
quia dō cultū debitū nō reddebāt. Vel
p̄t dicit qz dñs dicit fuisse opa mala lu
deoz maxime p̄ncipalū: non autē gen
tiliū. quia adhuc eis non erat lux annū
clata: nisi p̄riuate z in casu. Ideo subdi
tur. (Oīs qui male agit) id est q̄ est
in intentione peccandi fm̄ Alchut. Nā
qui iam caret tali intentione: non agit
malū sed egit (odit lucem) id est p̄rita
tem non per se: sed per accidēs. Augu
z. cōfessio. Quia em̄ falli nolunt tales
z fallere volunt: amant p̄ritatem cū se
ip̄am iudicant. z oderūt eam cū ip̄a
iudicant. Amant ergo p̄ritatem lucentē:
oderūt eam redarguentē. Hec ille. Tñ
sequit. (Et non venit ad lucē) id est ad
p̄ritatē: seu ad hoc vt pateat p̄ritas q̄ ad
opa eius. (vt non arguātur opera eius
Qui autē facit veritatem) id est opera
recta que dicunt opera veritatis: quia
sunt cōformia regule dīvine sapientie:
z iudicio rōnis vere iudicantis. Verū
tas em̄ est cōformitas rei ad intellectū.
Vel dicunt opa p̄ritatis: qz sunt ab ho
mine vero. i. qui talē se exhibet in operi
bus qualis est in verbis z signis. Qui
libet autē in v̄bis z signis cōmuniter
vult apparere bonus: cui apparente in
bonis cōcordat operū existentia: in ma
lis vero discordat. (Venit ad lucem)
Sed nunquid ante chīm aliquis sic fe
cit: Videtur em̄ qz non. quia ante chīm
oīs peccauerūt. v̄t dicit Roman. ij.
Ad hoc autē dicit serus Tho. qz fm̄ Au
gusti. is cui displicet malū qd̄ fecit: re
linquens tenebras peccatoz / facit in se
p̄ritatem z venit ad lucem (vt manife
stentur opa eius.) Sed cōtra: quia nul
lus debet sua bona publicare: Unde
et pharisei de hoc a domino reprehē
duntur. Ad hoc autē dicit sanctus
Thomas: qz licitum est velle opera sua

manifestari corā deo: vt approbent: et in sua conscientia / vt gaudeat quis fm illud. j. *Loz. j.* Billa nra hec est testimo niū p̄cie nre: z corā hoibz ad honore dī z fidelit̄ vtilitatez: fm illō *Dar. v.* Sic luceat. zc. nō aut̄ ad honore p̄riū. Hec ex illo. Et intellige q̄ licz manifestatōz ap̄d hoies q̄rere p̄fectis. *Uñ s. Thom.* dicte q̄ sc̄ti hoc appetūt. Et de h̄ fe/ r̄ia sexta post dñicam q̄nq̄gesime. Vel dicit̄ (vt manifestent opa eius). i. non veref publicari q̄rū est ex natura suoz opez. Quis forte vel̄t p̄f humilitate z nō p̄f verecundiā latere (qz in deo). i. fm dēū (sūt facta) z p̄ter nō sunt rep̄ hēnsibilia: sed laudabilia. qz dñs malū velle nō p̄t. In hac pre est documētū k̄fale q̄ p̄ctm̄ est causa / vel saltē occasio morādī in p̄ctō. *Greg.* P̄ctm̄ qd̄ statim p̄ p̄niam nō diluif: mox suo pondere ad aliud trahit.

Feria. iij. infra octa. Pente.

Textus euangel. *Joā: cap. x.*

Qui nō intrat per ostiū in ouile ouū: sed ascēdit aliunde: ille fur est z latro. Qui autē intrat per ostiū: pastor est ouū. Huic ostiarius ap̄it: z oues vocē ei⁹ audiūt. Et p̄rias oues vocat nō minarim: z educit eas. Et cū p̄rias oues emisserit an̄ eas vadit z oues illū sequunt̄: qz sciūt vocē ei⁹. Alienū autē nō sequūt: sed fugiūt ab eo: qz nō nouerūt vocē alienoz. Hoc p̄uerbiū dixit eis iesus. Illi autē nō cognouerūt qd̄ loq̄ret eis. Dixit ḡ eis iterū iesus. Amē amē dico vobis: qz ego sum ostiū ouū. Om̄s quozq̄t venerūt: fures sunt z latrōes: sed nō audierūt eos oues. Ego sum ostiū. Per me si quis introierit saluabit̄: z ingrediet̄

et egrediet̄: et pascua inueniet. Fur nō venit nisi vt furef z mactet z perdat. Ego veni vt vitā habeat z vt abūdātius habeat.

Qui non intrat per ostiū in ouile zc. *Joā. x.* Preiens euāgelii tr̄ia p̄inet p̄cta. In p̄mo tangit q̄ddā p̄ uerbiū. In sc̄do exponit illō. In tertio cōparatio fit inter furef z bonū pastozē. Quārū ad p̄mū sc̄dū est fm *Lby.* q̄ ante p̄sentia v̄ba ch̄is arguerat phariseos de ceccare: qz in eū nō credebāt. Sz qz potuissent dicere: ideo te nō sequimur qz nō renemur: cū nō sis pastoz: sed errone⁹. is vult se ostēdere pastozē verū. Premittit t̄n̄ aliq̄ de fure. qz opposita iuxta se posita magis elucefcūt. Sz fm *Aug.* ista dicunt̄ p̄ phariseos z illes: q̄ quandā iusticiā opez habētes: z fidem ch̄i nō habētes credūt se recte viuere. qd̄ nō ē ver. *Uñ ait.* Nec bñ viuere d̄b̄ cendi s̄t q̄ sine bñ viuēdi aut ceccitate nō sc̄tunt: aut inflatōe p̄renunt. Hec ille. Dicit ḡ. (Amen amē). i. vere (dico vobis) geminat̄ aut̄ ly amē: causa maior̄ exp̄sionis (Qui nō intrat p̄ ostiū in ouile ouū) fm *Aug.* z *Lby.* z s. *Tho.* cōdēs: istud ouile est eccl̄ia. i. cōgregatio fidelū: siue eccl̄ia siue synagoga dicat̄: oues aut̄ s̄t fideles. Sciendū est aut̄ q̄ ad ouile intrat ouis vt p̄fuet. z pastoz: p̄ncipalis. i. dñs iesus: ac substituit̄. i. vicari⁹ eius vt cōseruet oues: z fur vt furef. sed duo p̄m̄i p̄ ostiū intrāt. De oibz aut̄ h̄is ingressibz loquit̄ dñs. Sz p̄ inuellectu dicēdoz sciendū est: q̄ cū duplex sit sp̄ualis pastoz. s. p̄ncipalis. i. ch̄is. z substituit̄. i. p̄latus. z ip̄e ch̄is sit ostiū respectu pastozis substituti: respectu ip̄i ch̄i op̄z aliud ostiū intelligere. i. sc̄pturā sp̄am z dei volūtatē exp̄saz in sc̄ptura. q̄ destinavit ch̄im in pastozē gētlb. *Uñ* ouibz z pastozibz substituit̄ ostiū ē ch̄is z sc̄ptura loq̄ns d̄ ch̄io: s̄ ip̄i ch̄io ostiū ē sc̄ptura z d̄s. Istō igit̄ ostiū s̄z *Lby.* est sacra sc̄ptura: que facit fidelibz qd̄ ostiū facit ouibz. *Uñ ait.* De sc̄z sc̄pturā